

altsaa være mere tilbøielig til at give de Medlemmer Medhold, som i Fjor stillede Forslag, meget vidtgaende Forslag, om fremtidige Jernbaner, end jeg vilde kunne give det ærede Medlem Medhold, som i Dag mente, at der egentlig ikke burde være Tale om at bygge flere Statsbaner end Stykket fra Struer til Oddehund og maasse fra Herning til Skjern, medens alle andre Baner maatte være kommunale Baner. Det har aldrig været min Hensigt at gjøre Forslag i den Henseende, det kan jeg sige, og det har heller ikke været Thingets Opfattelse, da man bevilgede 10,000 Kr. til Undersøgelse af Linier, at disse Undersøgelser kun skulde lede til Forslag paa disse to Steder. Jeg tror derfor, at jeg er i Overensstemmelse med Thingets Anstuelser om, at Meningen har været at bygge et større Antal Jernbaner efter det af mig foreslaaede System. Jeg kunde som sagt derfor være mere tilbøielig til at gaa ind paa det Forslag i Fjor, som gik ud paa Anlægget af en større Del Baner i en noget længere Fremtid. Naar jeg ikke gjorde Forslag i denne Retning, allerede da mit Forslag blev forelagt, var det af de Grunde, som senere bleve gjorte gjældende, at jeg ikke troede det nyttigt at tage Bestemmelse om Anlægget af Baner, der først skulde træde i Kraft efter Forløbet af en lang Arrække, hvor da Forholdene kunne have forandret sig paa en saadan Maade, at man ikke vilde finde det hensigtsmæssigt at lade Forslaget træde i Kraft, og at man ikke bør give Love om Anlæg, som man ikke er sikker paa en Gang i Tiden virkelig vilde komme til Udførelse. Jeg fastholder altsaa, at mit Forslag kun er gaaet ud paa Anlægget af Statsbaner, og at jeg ikke har tænkt paa Anlægget af det, som ellers betegnes ved Amtsbaner eller Kommunebaner, saadanne Baner, hvis baade Anlæg og Drift overlades til Kommunerne selv. Jeg tror ikke, at Tiden er kommen til, at vort Jernbanevæsen har nogen Udsigt til Udvikling ad den Vej. Naar jeg nu i det Forslag, jeg har forelagt i Aar, er vendt tilbage til de Baner, jeg ved Forelæggelsen af mit Forslag i Fjor her i Thinget dels har foreslaaet og dels betegnet som dem, jeg mente nærmest maatte komme i Forslag, saa er det naturligt, fordi jeg nu anser disse Jernbaner, som jeg anser dem den Gang, for at være de vigtigste, og naar det ærede Medlem, som sidder foran mig (Winther), har antydet, at Regjeringen har foreslaaet enkelte Baner, for hvilke den har Interesse, og andre, for hvilke den ikke har Interesse, saa kan jeg forstikke det ærede Medlem om, at jeg har lige saa megen Interesse for det ene Jernbaneanlæg som for det andet, uden for saa vidt som jeg anser det ene for at være vigtigere og nyttigere end det andet. De Jernbaner, som saaledes ere foreslaaede, ere for det Første de to fynske Baner, og jeg skal med Hensyn til dem kun bemærke, fordi en Bemærkning fra det ærede Medlem for Densle Amts 1ste

Valgkreds (G. Koch) har givet mig Anledning dertil, at naar jeg i Aar er gaaet ind paa Strækningen Faaborg—Nørre-Brøby—Tommerup, saa er Grunden dertil den, at jeg har erkjendt, at efterat Udsigten til at kunne erhverve den sydfynske Jernbane synes at være skudt noget tilbage, har der for mig været Grund til at finde det rettere, at Banen indmunder i Statsbanen end i den private Bane. Banens Anlæg efter det lettere System bliver ikke blot billigere end efter det sværere System til Sydbanen, men den vil ogsaa blive længere og komme til at betjene et større Opland. Jeg tror nemlig, at man maatte stille Bygningen efter det sværere System, hvis den skulde anlægges til Ringe, over for Bygningen efter det lettere System Nord paa, thi man kunde efter min Mening ikke med god Grund anlægge Banen paa en kortere Strækning efter det lettere System, da det dog vist vil erkjendes, at hvis Driften skal overlades til et privat Selskab, maa det være saaledes, at fælles Benyttelse af Materiel paa Banerne er mulig. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Grunden til, at jeg nu er gaaet ind paa Linien Faaborg—Tommerup, vil jeg ogsaa bemærke, at saavel de forstjellige offentlige Autoriteter som Private, der ere traadte sammen for at fremme Anlægget af en Jernbane fra Faaborg, have været enige i at anbefale Valget af denne Retning. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Vej der skulde vælges fra Herning til Skjern har der ogsaa været yderst forstjellige Meninger. Det Forslag, som foreligger her i Lovforslaget, er overensstemmende med, hvad der af vore Ingentører er foreslaaet som det Bedste, og naar man har valgt denne Linie, er det væsentligt, fordi man har troet derved at kunne betjene den bedst befolkede Del af den i og for sig tarvelig befolkede Egn paa det paagjældende Sted. Det er muligt, at en Forlæggelse af Linien i den Retning, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) har antydet, kunde have Interesse for Hedeopdyrkingen, og jeg tvivler ikke paa, at Hedeselskabet, som med saa overordentlig Interesse omslutter Arbejdet paa de jydsk Heder og Benyttelsen af de vestjydske Aaer til Overrisling af Enge, vil give en Erklæring om, at Jernbanen burde gaa denne Vej. Dette er jeg ganske vis paa, men jeg har dog anset det for at være et Spørgsmaal, om det ikke var rigtigere at lægge Jernbanen der, hvor der allerede var en Befolkning og en vis Grad af Kultur, som kunde løstes ved Jernbaneanlægget, end paa de Egne, hvor man først skal skabe en Befolkning og Kultur fra Nytt af. Medens Spørgsmaalet saaledes kan blive gjort til Gjenstand for Overveelse, tror jeg vedblivende endnu, at den valgte Linie er den, som har Udsigt til at gjøre størst Nytte og derfor ogsaa er den rigtigste. At Skive-Glyngørebanen er optagen i Aar, er jo sket efter Forslag under Behandlingen